

Endevina què duc aquesta nit

Bragues que puguen i s'omplin de randes, sostenidors que baixen sense arribar als malucs i cossets que es descorden sense més. La seducció i l'erotisme es passegen disfressats de moda íntima en interiors. La nova corseteria va en alça.

Esther Roig

De *La gata sobre el tejado de zinc a Nueve semanas y media* ha plogut molt. Segur que la Taylor hauria donat un parell de fermalls, dels seus, per lluir el repertori de roba íntima que porta la Bassinger davant els ulls de Mickey Rourke, o davant les càmeres. El cinema ha establert una vella premissa: la calor d'una habitació ja no és excusa per despullar-se. Avui dia —segons l'anomenada moda íntima— no calen perquè, «la dona ha descobert que vestir per dins és tan interessant com fer-ho per fora». Si no, mireu les martes sánchez, les sabrines i les madones. Cadascuna d'elles ha posat de moda allò que semblava condemnat a la simple utilitat: la roba interior.

«No fa ni set anys es pensava que aquest sector evolucionava cap a un tipus de peça molt funcional que d'alguna manera responia al gust d'una dona activa i moderna.

Per a elles, aquestes peces no tenien més interès que el de ser útils al propi cos. Però contra tot pronòstic, ha resultat que aquella dona dinàmica i treballadora que vesteix amb comoditat s'inclina cada volta més per una moda superfemenina, delicada i sofisticada, a la qual exigeix grans dosis de creativitat».

Això no obstant, aquestes exigències no signifiquen una tornada a les peces rígides i encotillades. «Es tornen a dur els sostenidors de cèrcol —continua Francisco Roca, fabricant de Little Kiss—, els cossets, etc., però ara amb aliatges de cautxú i plàstic. Afortunadament el ferro ja no s'utilitza, ni cap altre tipus de material pesant. Passa el mateix amb les randes grans i de fantasia, el material que s'utilitza avui dia per confeccionar-les ja no és el *rachel*

«Vestir per dins ha arribat a ser tan important com vestir per fora».

sinó el *leavers*... suau com una carícia».

En opinió de Montse Figueras, dissenyadora i fundadora de l'INDID, Associació per a la Investigació i Difusió del Disseny, les peces actuals de corseteria suposen una adaptació al cos, no com abans, que deixaven senyals i deformaven. «Per això, no es pot parlar de control de la figura si ens referim a les peces actuals. Simplement són peces necessàries que el que fan és recollir i deixar les coses al seu lloc».

El «body» i les Colby

Si bé la moda íntima té tantes tendències com classes de dones, hi ha una peça que es perfila com *estrella*, el *body*. Tota una peça que substitueix el sostenidor i la bragueta i permet una total llibertat de moviment. Segons

Francisco Roca, fabricant, el *body* ha entrat en el mercat influït per la sèrie *Los Colby*. «La intrigant i malèvola Sable passejant amb el babau del marit, Jason, amb *body* de seda brillant ribetat de randes, ha esdevingut la publicitat més subliminal d'aquesta peça. La dona la demana perquè voldria estar, si més no en algun moment de la seua vida, en la pell d'aquella seductora milionària sempre insatisfeta».

Davant d'aquesta tendència eròtico-sofisticada, la moda íntima presenta aquesta temporada un altre estil, de la mà d'una altra estrella de la migdiada: Maggie Gioberti. En ella es donen cita amors i violacions, odis, i fins i tot un fill il·legítim, però això no impedeix que la rossa bona de *Falcon Crest* passege els seus problemes davant les càmeres en roba íntima. L'estil que llueix quan es trau les faldilles és l'anomenat neoromàntic, fortament influït pels anys 50.

Punt i a part és l'estil esportiu en roba íntima, propi de dones entre 14 i 18 anys. «Aquesta tendència —explica Francisco Roca— s'inspira directament en els jocs olímpics. Teixits amb dibuixos a ratlles clàssiques associats amb plumetis i grafismes d'emblemes, corns i animals marins que posen una nota alegre i estival a aquests models que poden dur-se de maneres molt distintes. Entre les peces hi ha els *tops* (sostenidors llargs) de punt de distintes llargàries, els pantalons *jazz* i el *tap-pant*. Les peces es confeccionen amb cotó. Les peces esportives guanyen en aquest estil terreny a les sofisticades. En aquest sentit, les joves prefereixen el *destape* natural a l'eròtic».

La moda íntima del 89 es presenta seductora, pulcra, sofisticada i esportiva. Donades aquestes exigències, algunes firmes, com ara la Dupont, acaben de presentar a la indústria tèxtil

tres temes base, cada un amb una característica i una tendència pròpia: el Starlet, el Virginia i el Diva. «L'última tendència, la Diva, ve interpretada en un teixit brillant, amb escot asimètric i llaçada sota el pit. El nou *sex-appeal*, segons la tendència Starlet, és el *body* en teixit de tul elàstic finíssim amb ribets de blonda en l'escot i els camals. Cosset i bragueta en teixit de quadres mandràs en cotó elastitzat amb Lycra és el tema Virginia, on l'interès sexual visual s'accentua amb la combinació de minidibuixos».

Tecnologia i preus

«La indústria forta en aquest sector va començar fa uns cinc anys —explica Montse Figueras— quan la dona va descobrir el gust de *vestir-se* interiorment, i els industrials es van llançar a realitzar aquest diseg.

En opinió de Francisco Roca, Catalunya és la promotora en el sector i la que té la tecnologia més avançada. Actualment, la influència en moda íntima ve marcada pels mercats francès i alemany, marques com ara Chantel, Barbara i l'alemanya Triunf. També hi ha una marca americana que està tenint molt d'èxit, Plaiters.

Quant als preus, les diferències són considerables. Una mateixa peça pot costar entre 3.000 i 15.000 ptes. Una altra història és l'alta corseteria, on un conjunt ronda les 40.000. La dona, segons els fabricants, és més exalçada que mai, els preus en roba interior —segons les consumidores— també. □

